

indsættes godkendelses- henholdsvis tilsynsmyndigheden som den kompetente myndighed. Bestemmelsen er foreslået formuleret på denne måde, idet det anses for nødvendigt, at både godkendelses- og tilsynsmyndighed har mulighed for at foretage ekspropriation. Endvidere vil godkendelsesmyndigheden som alt overvejende hovedregel være kommunalbestyrelsen, mens tilsynsmyndigheden ikke sjældent vil være staten, jf. forslaget til ny § 66, stk. 5. Bestemmelsen svarer materielt til den gældende § 58, stk. 2.

Til nr. 32

Det af trafikministeren samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om offentlige veje, lov om private fællesveje, lov om grundejerbidrag til offentlige veje, lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje samt lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom (Udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår vej- og ekspropriationslovgivningen) indebærer, at § 67 i lov om offentlige veje ophæves. Efter vejlovens § 67 er dokumenter, udskrifter og attester mv., der udfærdiges i forbindelse med ekspropriationer efter vejloven, fritaget for stempelafgifter til det offentlige. Stempelafgiften på dokumenter i forbindelse med overdragelse af fast ejendom er imidlertid afskaffet med virkning fra den 1. januar 2000, jf. lov nr. 383 af 2. juni 1999, hvorfor bestemmelsen ikke længere er relevant og foreslås ophævet. Miljøbeskyttelseslovens henvisning til lov om offentlige veje i § 61, stk. 2, konsekvensrettes som følge heraf.

Samtidig indsættes der en henvisning til § 58 a i lov om offentlige veje. Denne bestemmelse blev indsat ved lov nr. 233 af 21. april 1999, og det fremgår heraf, at taksationskommissionerne og overtaksationskommissionerne er uafhængige instanser, hvis medlemmer ikke er undergivet instruktioner om den enkelte sags afgørelse. Der er tale om en manglende konsekvensrettelse.

Til nr. 33

Ændringen er en konsekvens af, at det alene vil være kommunalbestyrelsen, der, som opfølgning på en indsatsplan efter vandforsyningslovens § 13 eller § 13 a, vil kunne træffe afgørelse efter § 26 a om pålægning af rådighedsindskrænkninger eller andre foranstaltninger, som er nødvendige for at sikre nuværende eller fremtidige drikkevandsinteresser mod forurening med nitrat eller pesticider. Erstatning efter § 64 a betales således af kommunalbestyrelsen, eller som det hidtil også har været muligt, af det eller de vandforsyningsanlæg, der har fordel af beslutningen, hvis kommunalbestyrelsen har givet samtykke hertil.

Til nr. 34

Der er tale om konsekvensændringer på baggrund af ændringerne i § 66, se nærmere herom i bemærkningerne til nr. 36.

Til nr. 35

Den gældende bestemmelse i § 65, stk. 5, og den modsvarende bestemmelse i § 66, stk. 4, om kompetenceforskydning foreslås nu afløst af bestemmelserne i § 66, stk. 4 og 5, hvorefter ministeren fører tilsyn med alle kommunale spildevandsudledninger og visse kommunale affaldshåndteringsanlæg, se nærmere herom bemærkningerne til nr. 36.

Til nr. 36

Ad § 66, stk. 1.

I henhold til de gældende regler fører amterne tilsyn med miljøtilstanden i omgivelserne.

Som følge af kommunalreformen overføres amtsrådets opgave med at føre tilsyn med den generelle miljøtilstand i omgivelserne til staten. Samtidig ændres terminologien, således at der herefter anvendes ordet »overvåger«, når der er tale om den generelle miljøtilstand. Herved fremhæves den forskel, der er på tilsyn med konkrete virksomheder og anlægs forhold i relation til fastsatte regler og konkrete afgørelser, og så det tilsyn som sker med den generelle tilstand i miljøet. Ordet overvågning anvendes også i miljømålsloven til at beskrive tilsynet med den generelle miljøtilstand. Ændringen af terminologien indebærer ingen indholdsmæssige ændringer.

Med ændringen af § 66, stk. 1, vil det således blive statens opgave at overvåge miljøtilstanden i omgivelserne. Overvågning af visse dele af miljøtilstanden sker dog i nogle tilfælde efter anden lovgivning. For eksempel er det ifølge det samtidigt hermed fremsatte lovforslag om miljømålsloven ministerens opgave at overvåge overfladevandets og grundvandets tilstand, og regionsrådene fører tilsyn med og overvåger udviklingen i forureningstilstanden i jorden efter det samtidigt hermed fremsatte lovforslag om jordforureningsloven. Samtidig overvåges den generelle tilstand i omgivelserne også efter regler fastsat i medfør af andre bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven. For eksempel er der til opfyldelse af Rådets direktiv 96/62/EF af 27. september 1996 om vurdering og styring af luftkvalitet, (EF-Tidende 1996 nr. L 296 side 53), Rådets direktiv 99/30/EF af 22. april 1999 om luftkvalitetsgrænseværdier for svovldioxid, nitrogen-dioxid og nitrogenoxider, partikler og bly i luften, (EF-Tidende 1999 nr. L 163 side 41), som ændret ved Kommissionens beslutning 2001/744/EF af 17. oktober 2001 (EF-Tidende 2001 nr. L 278 side 35), Euro-